

LEVENSLANG

Verhaal van de Maand december 2006

Midden in de nacht is zij opeens klaarwakker. In het donker tast ze in het bed naast haar. Niets. Enkel een koude plek. Zachtjes roept ze zijn naam. Geen reactie. Zij is alleen.

Ze stapt uit bed en slaat een kamerjas om. Ietwat ongerust loopt ze de trap af. In de keuken vindt ze hem. Aan de keukentafel, een kop dampende koffie in de hand. Diep in gedachten staart hij naar de muur. Vanuit de deuropening kijkt ze naar hem en ziet hoe hij een traan uit zijn oog veegt en een slok koffie neemt.

Marcel van der Pol

"Wat is er aan de hand, schat?"

Fluistert zij als ze de keuken binnenkomt. "Waarom zit je hier midden in de nacht?"

Hij kijkt op van zijn koffie. Zijn stem is serieus:

"Herinner je je nog, dat wij verkering kregen, twintig jaar geleden? Jij was nog maar zestien."

"Zeker weten", antwoordt zij.

Hij zwijgt, kijkt eerst even in zijn koffiekop en staart dan weer lange tijd naar de muur. Het is niet makkelijk om gedachten in woorden om te zetten. "Herinner je je ook nog, toen je vader ons betrapte, terwijl we wel heel intiem vrijden op de achterbank van mijn auto?"

"Nog heel goed", reageert zij en glimlacht bij de herinnering. Ze laat zich op de stoel zakken direct naast hem.

"Herinner je je dan ook, dat je vader mij een dubbelloops geweer in mijn gezicht duwde en dreigde:

"Of je trouwt mijn dochter, of ik zog dat je voor twintig jaar de bak in draait!"

"Ja, dat weet ik nog", beaamt zij.

"Ietsje achterhaalt dreigement. Maar toch!"

Hij veegt nog een paar tranen weg en vervolgt dan:

"Vandaag zou ik zijn vrijgekomen."

*- vrij naar een hedendaags verhaal uit de USA
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*

www.keridwen.nl